

lige Løn, som Lærlingen har fortjent. Det er en frivillig Sag, om Sligt skal bestemmes eller ikke; men jeg ser ikke, at det er til nogen Skade, at Vedkommendes Opmærksomhed henledes paa, at der bør tages Hensyn til, hvor vigtigt det er for Lærlingen i Læretiden at kunne henlægge Tid til den Tid, hvor han skal gjøre Svendprøve og drage ud paa Arbejde. Der gjøres ikke i den Henseende noget Forlangende; men jeg skjønner ikke, at det kan volde nogen Skade, og selv om der derved ikke blot vilde være to Ord, men endog sex Ord mere at trykke, tror jeg dog ikke, at den ærede Ordfører vil være saa knap, at han af dette Hensyn skulde ville støde denne Bestemmelse bort. Jeg henholder mig til, hvad jeg yttrede i mit tidligere Foredrag med Hensyn til den Tilføielse, som er foreslaaet til § 9, at „Tilbageførelsen bliver dog at stille i Bero, naar Lærlingen inden en af Politiet foresaet kort Frist anlægger Sag mod Mesteren.“ Jeg vil stemme derimod, fordi det giver en meget betænkkelig Indskrænkning i den Myndighed, Politiet maa have til at afgjøre, hvorvidt Forholdet er saaledes, at en Tilbageførelse bør finde Sted eller ikke; paa de mest futile Grunde vil en saadan Sag blive anlagt, og netop i de Tilfælde, hvor der er mindst Grund dertil, vil det blive sagt: Vi ville anlægge Sag mod Mesteren, og saa kan Lærlingen derved undgaa Følgerne af en Bortgaaen fra Læren uden nogen som helst Grund. Jeg vil meget tilraade, at man udstemmer dette Stykke. — Ændringsforslagene til § 10 maa ligeledes staa og falde med Bestemmelsen om, hvorvidt Kontrakten skal angaa myndige Personer, idet der, hvis Forslaget indskrænktes saaledes, som Lovforslaget er foresaet, at det altsaa kun angaar umyndige Lærling, ikke kan staa: „hvis han er umyndig“. — Jeg glemte at omtale Ændringsforslaget Nr. 18; men med Hensyn hertil skal jeg ganske henholde mig til det ikke forsvundne Foredrag, som jeg holdt ved 1ste Del af 2den Behandling. Jeg skal paa det Allersterkeste fraraade, at man stemmer for Ændringsforslaget under Nr. 33, det nye Nr. 6 i § 12. Jeg anser det for at ville føre det hele Forhold ind i en fuldkommen Løshed igjen, som det netop var Lovforslagets Hensigt ved Bestemmelsen om skriftlige Kontrakter at ville forebygge, og derfor have vi jo Prøvetiden. Prøvetiden er indført, for at der kan være Tid til at tage under Overveielse, hvorvidt Lærlingen er oplagt til Saget, og hvorvidt han vil blive dertil eller ei. Men efterat denne Prøvetid er tilende, maa det løse Forhold ikke fortætttes, og om denne Henviisning til Stadesløsholdeelse gjælder, hvad jeg tidligere anførte med Hensyn til et andet Punkt.

Saa, der var vist meget Andet, som den høitæredede Ordfører havde Fordring paa at faae besva-

ret af sit Foredrag idag, men jeg maa tilstaa, at dels er jeg bleven lidt træt, og dels er jeg ikke istand til, uagtet jeg gjorde mig Umage for at følge Foredraget meget nøie, at gennemgaa de enkelte Punkter af det saaledes, som de vistnok fortjente. Med disse saa Bemærkninger, som jeg har tilladt mig idag, skal jeg, da jeg nu har havt Ordet to Gange, tillade mig for mit Vedkommende at afslutte Debatten, hvad jeg ogsaa er nødt til af personlige Grunde. Jeg haaber, at det, der for mig er Hovedpunktet, nemlig Kontraktens Gyldighed ligeoverfor en myndig Person, maa blive afgjort saaledes, som jeg har ønsket. De andre Forslag, som jeg har talt for eller imod, ere ikke Hovedpunkter, og jeg anbefaler altsaa mine Bemærkninger om dette Hovedpunkt saavel som ogsaa de Ytringer, jeg har ansørt angaaende Retten for de umyndige Piger til at slippe fra Mesteren og angaaende Forbudet imod, at ugiftige Mestres antage umyndige Piger, til det høie Things velvillige Overveielse.

Sauerstev: Jeg kan ikke dele den Betragtning, som er kommen til Orde i Regeringens Forslag og ligeledes i Udvalgets Betænkning, den nemlig, at vort Haandværk og Industri i det Hele er i et saadant Forfald, at det trænger til den Art Foranstaltninger, som her ere foreslaaede. Mit Stjøn og mit Syn gaar ud paa, at vor Industri er i en heldig Fremgang, hvilket ogsaa har viist sig ved de Udstillinger, som have fundet Sted ikke alene her i Landet men ogsaa i Udlandet, thi vor Industri har der kunnet ubholde Konkurrencen med Nabostaternes. Det turde for mig være et fuldgyldigt Bevis paa, at den Paastand, at vor Industri og Haandværk er i en saa stærk Tilbagegang, at der maa gjøres noget Extraordinært for at bringe det paa Fode igjen, er falsk. Det, der nu foreslaas, er ifølge min Betragtning i en meget forfærket Grad en Kalden til Live af vort gamle Laugsvæsen. Naar jeg siger i en meget forstærket Grad, forstaar jeg det saaledes, at medens det gamle Laugsvæsen indskrænkede sig til at binde Lærlinge og Mestere i Kontrakten, og den Myndighed, der var bestemmende med Hensyn til Forpligtelsen imellem Parterne, var tilstede i selve Haandværksfaget, i det Haandværk, hvorom der kunde være Tale, vil man her give løsbundne Regler, og hvem er saa Myndigheden her. Det er Landets Dørlighed. Jeg tror, at der bliver en overordentlig stor Forskjel i de Følger, det vil have, hvis man gaar til at gjøre det til en Pligt for alle Mestres, forsaavidt de have Lærlinge til Dplærelse, at oprette Kontrakt. Efter de Beretninger, der foreligge Nigsdagen fra Lærlingeforeningen, synes det mig heller ikke, at der er nogen særlig Trang